6

Sanne Boersma en Amade M'Charek
Universiteit van Amsterdam, afdeling Antropologie en Ben Sajet Centrum

Huiselijk geweld in coronatijden

Tussentijdse Resultaten

Binnen subproject 7 worden kwalitatieve telefonische interviews gevoerd met professionals van Veilig Thuis Amsterdam-Amstelland en professionals van de politie, eveneens Amsterdam-Amstelland. De interviews zijn op 28 april 2020 gestart en in totaal zijn 20 interviews afgenomen. Deze interviews waren specifiek met medewerkers van Veilig Thuis werkzaam op de frontoffice, backoffice en professionals werkzaam als gedragsdeskundige. Daarnaast is gesproken met een medewerker Huiselijk Geweld en Kindermishandeling bij de gemeente Amsterdam en wijkagenten van de politie. De professionals worden wekelijks of tweewekelijks gevolgd via telefonische vervolginterviews. Verder zijn er tweewekelijkse team meetings met de onderzoekers van het subproject, Veilig Thuis en Politie Amsterdam-Amstelland. Voor het tweede deel van het onderzoek wordt er op het moment contact gelegd met ketenpartners van Veilig Thuis.

Door thuisisolatie kunnen spanningen in gezinnen oplopen, en leiden tot onveilige situaties van gezinsleden. Gedurende de quarantainemaatregelen wegens corona is er geen toename in het aantal meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling bij Veilig Thuis Amsterdam Amstelland, het regionale meld- en adviespunt Huiselijk Geweld en Kindermishandling, waargenomen. In de interviews met medewerkers van Veilig Thuis blijkt wel dat zij veel zogenoemde “corona meldingen” krijgen. “We zitten hutje mutje op elkaar.” En: “Ze durfde helemaal niet meer naar buiten.” Maar ook: “Het is nu een stuk rustiger thuis.” De kwalitatieve interviews laten zien dat hoewel de cijfers constant blijven er wel een inhoudelijke verschuiving is waar te nemen. Op huisbezoek gaan behoort tot de kerntaken van Veilig Thuis om een inschatting te maken van de mate van onveiligheid in de thuissituatie. Bij acute onveiligheid werd ook tijdens de strenge maatregelen altijd face-to-face contact gezocht.

Digitale middelen zoals video-bellen en telefoneren hebben in minder acute situaties geleid tot een succesvolle afhandeling van een casus. Een van de professionals had te maken met een situatie van een hoogbejaard echtpaar waar de man voor problemen in de thuissituatie zorgde. “Je kunt niet bij die mensen op de bank gaan zitten in deze tijd vanwege hun hoge leeftijd.” Door veel heen en weer te bellen met de dochter van het echtpaar, tevens mantelzorger bij haar ouders, zijn er gezamenlijk keuzes gemaakt om verandering in de thuissituatie aan te brengen. In een andere casus leidde het video-bellen tot een signalering van een zeer onrustige situatie thuis. Dit leidde vervolgens tot de noodzaak van face-to-face contact met het gezin en liet ook de urgentie van de mogelijkheid tot noodopvang op school zien. Een advies dat aan meerdere ouders met kinderen die gedragsproblemen vertoonden werd gegeven is: Zoek contact met school zodat er weer wat structuur in de dag komt. Veel van de professionals uitten behalve

positieve kanten van het digitale werken ook hun zorgen over het niet bij mensen thuis rond te kunnen kijken om de situatie in te schatten: Is het er netjes? Hangt er bijvoorbeeld een lucht van drank of wiet? Ook de duur van de maatregelen speelt een rol bij de mensen die niet reageren op telefoontjes en brieven.